

Zorile

Un vestitor al prezenței lui Hristos

Revista Zorile

februarie 2025

Tabla de conținut

ARTICOLUL PRINCIPAL	2
REZULTATELE GLORIOASE ALE BOTEZULUI PENTRU MORȚI	2
STUDII BIBLICE INTERNAȚIONALE	21
RUGĂCIUNEA CORECTĂ	21
IOAN BOTEZĂTORUL	25
TÂNĂRUL BOGAT	29
PARABOLA OILOR ȘI A CAPRELOR	33

Caută în Biblie citatele din Scriptură!

Rezultatele glorioase ale botezului pentru morți

***"Așa cum toată lumea moare pentru că toți aparținem lui Adam, toți cei care aparțin lui Cristos vor primi o viață nouă."
1 Corinteni 15:22***

Puțini vor nega că întreaga rasă umană este fie moartă, fie pe moarte. Pavel explică în versetul nostru de deschidere că acest lucru a început cu primul om, Adam. Acest lucru s-a datorat neascultării lui Adam de legea divină. (Geneza 2:16-17; 3:17-19). În esență, întregul capitol 15 din 1 Corinteni prezintă asigurarea că celor morți li se va da ocazia unei restaurări complete la viață prin intermediul unei învieri.

Pavel explică de ce este așa: "după cum moartea a venit în lume printr-un om (Adam), acum învierea din morți a început printr-un alt om". (Cristos) (versetul 21). Aici ni se reamintește că omul Cristos a fost cel care a răscumpărat lumea din moarte, ceea ce este

În concordanță cu propriile cuvinte ale lui Isus când a spus că își va da carnea "carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii". Ioan 6:51

Apostolul a folosit cuvântul "răscumpărare" pentru a descrie această caracteristică a planului lui Dumnezeu pentru recuperarea omului din condamnarea la moarte. El a scris: "Acest lucru este bun și îi place lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care vrea ca toată lumea să fie mântuită și să înțeleagă adevărul. Căci, există un singur Dumnezeu și un singur Mijlocitor care poate împăca pe Dumnezeu și omenirea prin omul Cristos. El și-a dat viața pentru a cumpăra libertatea pentru toți." 1 Timotei 2:3-6

Cuvântul grecesc din Noul Testament care este tradus prin "răscumpărare" înseamnă "un preț de corespondență", un "preț de răscumpărare". Omul Cristos, despre care Scripturile declară că era "sfânt, inofensiv, nepătat, despărțit de păcătoși", a corespuns cu omul perfect Adam, care a fost creat după chipul divin. (Evrei 7:26; Geneza 1:26-27). Adam a fost cel care a adus moartea asupra sa și asupra întregii sale progeneruri prin încălcarea legii divine. Omul perfect, Isus, s-a dat pe sine în moarte de sacrificiu și, prin aceasta, a fost un preț de corespondență. Acest sacrificiu a oferit

răscumpărarea pentru Adam și, prin urmare, pentru toți cei a căror descendență venea de la el - întreaga rasă umană . Această "răscumpărare pentru toți", așa cum a descris-o Pavel, a deschis calea pentru ca toți să se întoarcă la viață.

Pavel a scris în alt loc: "Pentru că plata păcatului este moartea, dar darul gratuit al lui Dumnezeu este viața veșnică prin Cristos Isus, Domnul nostru." (Romani 6:23). Un gând similar este exprimat în Ioan 3:16-17: "Căci așa a iubit Dumnezeu lumea: L-a dat pe Fiul Său unic, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume nu ca să judece lumea, ci ca să mântuiască lumea prin El."

Isus a explicat în continuare: "Nu există nicio judecată împotriva cuiva care crede în El. Dar oricine nu crede în el a fost deja judecat pentru că nu a crezut în singurul Fiu al lui Dumnezeu." (Ioan 3:18). Aceste texte arată că întreaga lume, prin ereditate, este condamnată la moarte și că eliberarea de această condamnare și posibilitatea restaurării la viața perfectă au fost oferite prin Cristos. Cu toate acestea, această restaurare depinde de credința și

acceptarea de către individul pentru care a fost făcută această dispoziție plină de iubire.

În timpul prezent, cei care, aflând despre această dispoziție a harului lui Dumnezeu, o acceptă în condițiile ascultării și dedicării depline pentru a face voia divină, sunt considerați "îndreptățiți", considerați neprihăniți în ochii lui Dumnezeu. Pavel a scris: "Prin urmare, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință înaintea lui Dumnezeu, avem pace cu Dumnezeu datorită a ceea ce Isus, Domnul nostru, a făcut pentru noi." (Romani 5:1). Cei care nu au venit la Cristos cu credință deplină, susținută de dedicarea completă a vieții lor pentru a face voia lui Dumnezeu urmând pașii lui Isus, nu se bucură în prezent de această "pace cu Dumnezeu". Aceștia sunt încă înstrăinați de El prin păcat - încă sub condamnarea la moarte.

Nu există altă cale de salvare de la moarte decât prin Cristos. Vorbind despre Isus, Petru a spus: "Nu există mântuire în nimeni altcineva! Dumnezeu nu a dat sub cer niciun alt nume prin care trebuie să fim mântuiți". (Fapte 4:12). Motivul pentru care nu există mântuire de moarte decât prin Isus este că El este singurul care și-a vărsat sângele uman perfect în numele rasei blestemată de păcat și pe moarte.

Sângele vărsat este, în Scripturi, un simbol al vieții vărsate, iar Isus "Și-a vărsat sufletul până la moarte", pentru ca Adam și toți urmașii săi să aibă ocazia de a trăi. Isaia 53:12

Atunci când acceptăm prin credință prevederile sângelui vărsat al lui Cristos și ne dedicăm voinței divine, descoperim că este mai mult decât simpla credință. Pavel a scris: "Căci vi s-a dat nu numai privilegiul de a crede în Cristos, ci și privilegiul de a suferi pentru El." (Filipeni 1:29). Există multe scripturi care indică faptul că este privilegiul creștinilor să sufere împreună cu Isus. În scrisoarea sa către Timotei, Pavel a scris: "Aceasta este o afirmație demnă de încredere: Dacă vom muri împreună cu El, vom și trăi împreună cu El. Dacă vom îndura greutăți, vom domni împreună cu el. Dacă ne vom lepăda de el, el se va lepăda de noi". 2 Timotei 2:11-12

PENTRU MORȚI

În mod adecvat, Pavel menționează acest aspect al voinței divine pentru toți credincioșii în legătură cu discuția sa despre învierea morților. Se pare că existau unii în biserica din Corint care nu credeau în învierea lui Isus. El subliniază că, dacă Cristos nu a

înviat din morți, atunci nu există nicio speranță că vreunul dintre cei morți va fi readus la viață. El arată, dimpotrivă, nu numai că Isus a fost înviat din morți, ci și că toți, prin El, vor fi înviați din morți și vor avea ocazia de a fi readuși la viața perfectă. 1 Corinteni 15:12-22

Apostolul arată clar că acest lucru se va realiza prin domnia lui Cristos și că El va domni până când toți dușmanii vor fi puși sub picioarele Sale. Chiar și moartea însăși va fi distrusă. Când această lucrare glorioasă va fi finalizată, împărăția lui Cristos va fi încredințată Tatălui, care "va fi cu totul suprem peste tot și pretutindeni". 1 Corinteni 15:24-28

La aceasta, Pavel adaugă următoarele cuvinte: "Și de ce să ne riscăm noi înșine viața oră de oră? Căci jur, dragi frați și surori, că înfrunt moartea în fiecare zi. Acest lucru este la fel de sigur ca și mândria mea pentru ceea ce Cristos, Domnul nostru, a făcut în voi. Și ce valoare a avut lupta cu fiarele sălbatice - acei oameni din Efes - dacă nu va exista înviere din morți? Și dacă nu există înviere, Să sărbătorim și să bem, căci mâine vom muri!" versetele 29-32

Aici ni se reamintește că adevărații credincioși în Cristos - cei care îi calcă pe urme în prezent - suferă

și mor împreună cu El. Acest lucru, explică Pavel, este în numele lumii "moarte" a omenirii, indicând faptul că, într-un fel sau altul, cei morți vor beneficia de pe urma suferințelor și a morții celor care îl urmează pe Isus. Aceasta este, într-adevăr, una dintre caracteristicile importante ale marelui plan al lui Dumnezeu de a da viață lumii omenirii. Ea ne este adusă la cunoștință în mai multe moduri în Scripturi. Unul dintre acestea este prin promisiunea pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avraam, că prin sămânța lui vor fi binecuvântate toate familiile pământului. Geneza 12:3; 22:18

Pavel identifică această sămânță promisă lui Avraam ca fiind Isus și adaugă: "Și toți cei care au fost uniți cu Cristos prin botez s-au îmbrăcat în Cristos... Și acum că sunteți ai lui Cristos, sunteți adevărații copii ai lui Avraam. Sunteți moștenitorii lui și promisiunea lui Dumnezeu față de Avraam vă aparține". (Galateni 3:16-27-29). Aici este evident că cei care sunt botezați în Cristos și care sunt credincioși, vor moșteni împreună cu el promisiunea de a binecuvânta toate familiile pământului. Deoarece aceste "familii ale pământului" care vor fi binecuvântate sunt fie moarte, fie pe moarte, este logic să ne gândim la cei care sunt botezați în Isus

ca fiind, simbolic vorbind, "botezați pentru morți". Prin acest botez, ei se dovedesc demni și sunt pregătiți pentru marea lucrare viitoare de binecuvântare a tuturor familiilor de pe pământ.

BOTEZUL A EXPLICAT ÎN CONTINUARE

Scufundarea în apă autorizată în Scripturi pentru creștini este doar un simbol sau o imagine a botezului adevărat, care nu este în apă, ci în Cristos și, mai precis, în moartea Sa. Pavel afirmă: "Sau ați uitat că atunci când am fost uniți cu Cristos prin botez, ne-am unit cu El în moartea Lui? ... De vreme ce am fost uniți cu El în moartea Lui, vom fi și noi înviați la viață așa cum a fost El." Romani 6:3,5

Care a fost "asemănarea" morții lui Isus? Apostolul explică în continuare: "Când a murit, a murit o singură dată pentru a rupe puterea păcatului... Așa că și voi trebuie să vă considerați morți față de puterea păcatului". (versetele 10-11). Isus nu a fost niciodată un păcătos. Moartea sa "pentru păcat" a fost, prin urmare, o moarte de sacrificiu în numele lumii omenirii blestemată de păcat. Plantarea noastră împreună cu El prin botezul în moarte este, de asemenea, o moarte de sacrificiu. Pavel a scris: "Vă îndemn să dați trupurile voastre lui Dumnezeu,

pentru tot ce a făcut El pentru voi. Lăsați-le să fie o jertfă vie și sfântă - o jertfă pe care El o va găsi acceptabilă. Acesta este cu adevărat modul de a vă închina Lui". Romani 12:1

Referindu-se la botezul Său în moartea sacrificială, Isus a spus: "Dar Eu am de suferit un botez și ce constrângere am până când se va termina!" (Luca 12:50). Cuvântul grecesc tradus aici prin "încheiat" are sensul de a fi constrâns sau preocupat. Referirea făcută de Domnul nostru este în mod evident la ultimele ore ale slujbei Sale, când urma să fie arestat și condamnat la moarte. Astfel, botezul său urma să fie, într-un sens literal, un "botez spre moarte"

Când doi dintre ucenicii Săi au cerut să stea, unul la dreapta Lui și celălalt la stânga Lui, în Împărăția Sa, Isus le-a spus: "Voi nu știți ce cereți", a spus Isus. Puteți voi să beți paharul pe care îl bea Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu?" - Marcu 10:35-38

Acești doi ucenici au spus că ar putea trece prin experiențele la care se referea Isus, așa că El a spus: "Veți bea paharul pe care îl bea Eu și veți fi botezați cu botezul cu care sunt botezat Eu." (versetul 39).

Cuvântul "a boteza" înseamnă "a îngropa", iar referința din aceste diferite texte este la o îngropare a voinței noastre în voința lui Dumnezeu. A fost voința lui Dumnezeu ca Isus să moară în mod sacrificial pentru păcatele lumii, astfel încât îngroparea voinței Domnului în voința Tatălui său ceresc a însemnat și botezul său în moarte. În mod similar, este voința lui Dumnezeu ca ucenicii lui Isus să îl urmeze pe Domnul lor în moarte, să fie botezați cu botezul său, pe care Pavel îl explică ca fiind un botez în moarte.

Moartea de sacrificiu a lui Isus a anulat condamnarea la moarte a rasei adamice; pentru aceasta nu este nevoie de nicio altă jertfă. Cu toate acestea, lumea, eliberată de condamnare, trebuie să fie luminată cu privire la lucrarea de sacrificiu a lui Cristos. În plus, omenirea are nevoie să fie ridicată din degradarea mentală și morală și să fie curățată de toate efectele persistente ale păcatului, pentru a fi restaurată la perfecțiunea pierdută în Adam. Urmașii credincioși ai lui Isus care sunt plantați împreună după asemănarea morții sale trebuie să participe la această lucrare de iluminare și restaurare.

RECONCILIAREA LUMII

Reconcilierea poate fi definită ca fiind procesul de soluționare sau rezolvare a diferențelor, contradicțiilor sau conflictelor, astfel încât două sau mai multe părți să poată fi repuse în grațiile una alteia. Pavel a scris cu privire la reconcilierea omenirii cu Dumnezeu: "Și toate acestea sunt un dar de la Dumnezeu, care ne-a adus înapoi la El prin Cristos. Și Dumnezeu ne-a dat această sarcină de a-i împăca pe oameni cu El. Pentru că Dumnezeu a fost în Cristos, împăcând lumea cu Sine, fără a mai socoti păcatele oamenilor împotriva lor. Și ne-a dat acest minunat mesaj al reconcilierii." 2 Corinteni 5:18-20

Din acest pasaj reiese că urmașii sacrificiali ai Domnului participă împreună cu el la "acest minunat mesaj de reconciliere", lucrarea de reconciliere a lumii omenirii cu Dumnezeu. Această lucrare pornește de la Dumnezeu, marele Autor al planului de mântuire pentru rasa pierdută. Planul său a fost pus în aplicare prin Isus: "Dumnezeu împăca lumea cu Sine în Cristos". Apoi, noi, urmașii lui Cristos, suntem introduși în peisaj ca reprezentanți ai lui Cristos în lucrarea de reconciliere pentru care El a

luat măsuri. Nouă ni s-a dat, sau ni s-a "încredințat", "cuvântul împăcării".

Versetul 21 spune: "Căci Dumnezeu l-a făcut pe Cristos, care n-a păcătuit niciodată, să fie jertfa pentru păcatele noastre, pentru ca noi să fim împăcați cu Dumnezeu prin Cristos." (2 Corinteni 5:21). Aici avem explicația bazei pe care noi, care suntem prin moștenire membri ai rasei blestamate de păcat și pe moarte, putem fi folosiți de Dumnezeu în lucrarea de reconciliere. Aceasta se datorează faptului că, în primul rând, Cristos a luat măsuri pentru reconcilierea noastră, iar prin acceptarea acestei măsuri suntem "îndreptați față de Dumnezeu prin Cristos". Noi nu adăugăm nimic la valoarea sângelui prin care suntem împăcați, dar puterea acelui sânge realizează împăcarea noastră, iar Dumnezeu ne socotește neprihăniți și ne oferă privilegiul de a participa, alături de Cristos, la lucrarea de împăcare a altora.

Pavel continuă în capitolul 6, primul verset: "Vă îndemnăm să nu primiți în zadar harul lui Dumnezeu". Cât de minunat este harul lui Dumnezeu pe care apostolul ne îndeamnă să nu-l primim în zadar! Acest privilegiu de a fi lucrători împreună cu El este o lucrare care cuprinde două epoci în planul

de mântuire al lui Dumnezeu - Veacul Evanghelic actual, sau Epoca Creștină, și Epoca Mesianică viitoare. Cristos i-a însărcinat pe urmașii săi să meargă în toată lumea și să propovăduiască Evanghelia (greacă: un mesaj bun) prin cuvântul împăcării. (Matei 24:14; Fapte 1:8). Această lucrare necesită sacrificiu, punerea vieții noastre în slujba Domnului. Aceasta este ceea ce implică botezul nostru în moarte cu Cristos, suferința și moartea noastră împreună cu El.

Apoi, după cum am văzut, lucrarea Epocii Mesianice care se apropie, când membrii trupului lui Cristos vor fi cu toții adunați și pregătiți, va fi reconcilierea și restaurarea la viață a restului omenirii. Pavel a scris: "În timpul favorului meu v-am auzit și în ziua mântuirii v-am ajutat." 2 Corinteni 6:2

Expresia "în ziua mântuirii" nu se aplică vieții indivizilor, ci unei perioade din planul lui Dumnezeu - actualul Veac Evanghelic - în care Tatăl Ceresc acceptă sacrificiul poporului Său și îi atribuie un rol în planul Său ca lucrători împreună cu El. În acest text, Pavel citează parțial din Isaia 49:8-9: "Iată ce spune Domnul: "La momentul potrivit, îți voi răspunde. În ziua mântuirii te voi ajuta. Te voi proteja

și te voi da poporului ca legământ al Meu cu el. Prin tine voi restabili țara lui Israel și o voi atribui din nou poporului său. Voi spune prizonierilor: "Ieșiți în libertate", iar celor din întuneric: "Veniți în lumină". Ei vor fi oile Mele, pășunând pe pășuni verzi și pe dealuri care înainte erau goale"

ATÂT MÂNTUIREA CEREASCĂ, CÂT ȘI CEA PĂMÂNTEASCĂ

În timpul prezent, cei care, prin credință, participă la asigurarea vieții făcută pentru ei de Dumnezeu prin Cristos, dacă sunt credincioși până la moarte, vor fi înălțați la glorie, onoare și nemurire. (Romani 2:7). Ei sunt menționați în Evrei 3:1 ca fiind "cei chemați la cer". În 2 Petru 1:4 ei sunt descriși ca primind promisiuni prin care pot deveni părtași "naturii divine", care este natura lui Dumnezeu. În Romani 5:2, aceștia sunt descriși ca bucurându-se în "așteptarea cu nerăbdare de a împărtăși slava lui Dumnezeu".

Natura divină nu este doar nemurirea, ci și sursa vieții. De aceea, la fel ca în Isaia 49:8-9, citat mai sus, cei la care se face referire ca fiind păstrați de Dumnezeu prin toate încercările lor, pe măsură ce suferă împreună cu Cristos în botezul Său în moarte,

sunt reprezentați ca spunând prizonierilor: "leșiți afară" și celor care sunt în întuneric: "Arătați-vă". Aceștia sunt "prizonierii", marele rest al omenirii, atât morți, cât și vii, care, prin Cristos și urmașii săi credincioși, vor fi scoși din robia morții adamice. Aceștia, însă, nu vor fi înălțați la natura divină, așa cum va fi biserica, ci vor fi scoși "să moștenească moștenirile pustiite".

Aceasta este moștenirea vieții pe pământ și stăpânirea pământului care i-a fost dată lui Adam, dar pe care el a pierdut-o prin păcat. Această moștenire a vieții pământești a fost cumpărată prin sângele lui Cristos, iar biserica se va alătura lui în restaurarea acestei moșteniri pentru toți cei care se vor supune legilor acelei împărății de o mie de ani a binecuvântării, în timpul căreia morții pentru care adevărații creștini sunt acum botezați vor fi iluminați și li se va oferi ocazia de a reveni la perfecțiunea vieții umane.

Cât de recunoscători suntem că Dumnezeu nostru iubitor și veșnic a fost un ajutor mereu prezent pentru poporul Său care se jertfește de-a lungul acestei întregi "zile a mântuirii", care credem că se apropie acum de sfârșit! Suntem bucuroși că, prin meritul

sângelui lui Cristos, Tatăl nostru cerem accepta sacrificiile poporului său și face posibilă testarea credincioșiei lor față de El, în vederea înălțării lor finale la natura divină.

După cum am văzut, chiar și în timpul în care a avut loc botezul lor prin moarte, Domnul i-a folosit ca colaboratori în marele Său plan de mântuire. Aceștia vor continua să fie folosiți ca slujitori ai reconcilierii în timpul veacului următor, deoarece ei vor transmite mesajul reconcilierii și restaurării întregii omeniri, până când, în cele din urmă, această cunoaștere a Domnului va umple pământul "așa cum apele acoperă marea". Isaia 11:9; Habacuc 2:14

Prin intermediul bisericii, ca ambasadori ai lui Cristos și folosind cuvântul reconcilierii, cunoașterea "răscumpărării pentru toți" oferită de Isus va fi, la momentul potrivit, "mărturisită" sau făcută cunoscută tuturor. 1 Timotei 2:3-6

MIREASA

În limbaj simbolic, Biblia vorbește despre biserica credincioasă în ansamblul ei - toți cei care, în timpul actualei Veacuri Evanghelice, sunt plantați împreună în asemănarea morții lui Isus - ca despre "mireasa"

lui Cristos. În Apocalipsa 19:7, Isus este menționat ca "Mielul", din cauza naturii sacrificiale a răscumpărării. Citim: "Să ne bucurăm și să ne veselim și să Îl cinstim, pentru că a venit nunta Mielului și soția Lui s-a pregătit".

Această "pregătire" în prezent a celor care vor fi uniți cu Isus în glorie și vor participa împreună cu El la restaurarea omenirii în timpul Epocii Mesianice, a presupus multe sacrificii și suferințe. Slujirea lui Isus a fost predominant una de sacrificiu, care s-a încheiat cu moartea. Scripturile ne îndeamnă să fim ca el, în mod simbolic să fim îngropați cu el prin botezul în moarte.

Podoaba viitoarei mirese, pe lângă faptul că este iubire dezinteresată care duce la sacrificiu pentru alții, este și o podoabă a smereniei și a ascultării în împlinirea voii lui Dumnezeu. Este, de fapt, o combinație bogată a tuturor fructelor și harurilor Duhului Sfânt. (Galateni 5:22-23; 2 Petru 1:5-7). Numai atunci când fiecare membru potențial al viitoarei mirese a lui Cristos va fi astfel "frumos îmbrăcat pentru soțul ei", iar întregul va fi adus la "prima înviere", va avea loc nunta Mielului și a miresei Sale. Apocalipsa 21:2; 20:6

Atunci se va împlini Apocalipsa 22:17, pentru că abia atunci va exista o clasă de mirese completă. Textul spune: "Duhul și mireasa spun: "Veniți". Oricine aude aceasta să spună: "Veniți". Oricine este însetat să vină. Oricine dorește să bea gratuit din apa vieții". Suntem informați că "Duhul", puterea și influența sfântă a lui Dumnezeu manifestată prin Fiul său, Cristos, și "mireasa", biserica credincioasă, vor constitui mijloacele prin care omenirea va fi invitată să ia parte la "apa vieții". Astfel este dezvăluită din nou poziția unică în planul de mântuire ocupată de cei care sunt plantați împreună în asemănarea morții lui Isus.

Nu este de mirare că Pavel subliniază cât de zadarnice ar fi suferința și moartea creștină, cât de lipsit de sens ar fi botezul nostru pentru morți, dacă nu va exista o înviere a morților! Cu toate acestea, știm că va exista o înviere a morților, deoarece Cristos, "primele roade", a fost deja înviat din morți și înălțat la gloria cerească. (1 Corinteni 15:23). "Prima înviere" îi va cuprinde pe toți cei care au suferit și au murit împreună cu El pentru a trăi și a domni împreună cu El, dar această speranță glorioasă poate fi realizată doar prin credincioșie "până la moarte". Apocalipsa 2:10

Ne bucurăm de asigurarea ajutorului divin pentru cei care își pun viața în jertfă. Unul dintre cele mai mari stimulente pentru credincioșie este promisiunea Scripturilor conform căreia faptul că suntem "botezați pentru lumea moartă" în prezent se va acumula pentru beneficiul lor final în timpul următoarei ere din planul lui Dumnezeu. Dacă suntem credincioși, vom participa la marea lucrare viitoare de readucere la viață a lumii moarte, de iluminare a acesteia, de reconciliere a ei cu Dumnezeu și de oferire a oportunității de a trăi veșnic. Ce rezultat glorios este promis în Cuvântul lui Dumnezeu!

Rugăciunea corectă

Verset cheie: "Rugați-vă astfel: Tatăl nostru care ești în ceruri, numele Tău să fie păstrat sfânt."

Matei 6:9

Scriptură selectată:

Matei 6:5-15

După ce Isus a terminat de "a se ruga într-un anumit loc", un ucenic a întrebat: "Doamne, învață-ne să ne rugăm". (Luca 11:1-4). Nu trebuie să presupunem că acest ucenic nu se mai rugase niciodată când a pus această întrebare. Cu toate acestea, ucenicii par să-și fi dat seama că nu numai învățăturile lui Isus erau considerabil diferite de cele ale cărturarilor și fariseilor în diferite privințe, dar și modul său de rugăciune era diferit. De aceea, ei au dorit să primească învățătura lui despre rugăciune.

Lecția lui Isus cu privire la rugăciune este consemnată în Evangheliile lui Luca și Matei. (Luca 11:1-13; Matei 6:5-15). Nu trebuie să înțelegem că Isus a vrut să repetăm textual cuvintele sale atunci
februarie 2025

când ne rugăm, ci mai degrabă a spus: "Iată cum trebuie să vă rugați". Cu alte cuvinte, Isus nu ne-a dat cuvintele exacte pe care să le spunem, ci mai degrabă ne-a oferit un exemplu general al stilului și conținutului rugăciunilor noastre - simple, scurte, directe, ordonate și reverențioase. Prin urmare, ar trebui să evităm să repetăm aceleași cuvinte formale în fiecare rugăciune sau să credem că, făcând o rugăciune lungă, îi vom impresiona pe cei care ne ascultă sau vom fi cumva mai acceptabili pentru Tatăl nostru Ceresc. Matei 6:7

"Tatăl nostru care ești în ceruri." (versetul 9). Expresia "Tatăl nostru" ar fi fost nouă pentru evrei, pentru că ei fuseseră o națiune de "slujitori". (Ezra 5:11; "Knee-hau-my-yah" 1:6). Cu toate acestea, în Noul Testament, apostolul afirmă cu privire la acei evrei care l-au acceptat pe Isus: "Lor le-a dat puterea (greacă: privilegiul) de a deveni fii ai lui Dumnezeu." (Ioan 1:12). "numele Tău să fie păstrat sfânt" exprimă o adorație reverențioasă și o apreciere a bunătății și măreției lui Dumnezeu. Primul nostru gând în rugăciune ar trebui să fie asupra lui Dumnezeu, nu asupra noastră, nici asupra altor persoane prețioase pentru noi.

"Împărăția Ta să vină curând." (Matei 6:10). Ar trebui să ne rugăm pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să vină curând, despre care El a promis că va binecuvânta întreaga omenire și va fi soluția eternă pentru fiecare problemă, necaz și rău din lumea actuală. Această speranță a împărăției ne va ajuta să trecem peste încercările și dificultățile de astăzi, în timp ce contemplăm perspectiva unui timp de binecuvântare pentru toți.

"Facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ". Ar trebui să ne exprimăm încrederea că Dumnezeu va îndeplini toate promisiunile Sale. "Dă-ne astăzi hrana de care avem nevoie". (versetul 11). Ar trebui să recunoaștem dependența noastră continuă de Dumnezeu, acceptând grija și direcția Sa providențială în viața noastră de zi cu zi, atât în ceea ce privește aspectele spirituale, cât și temporale.

"Iartă-ne nouă păcatele noastre, precum și noi i-am iertat pe cei ce au păcătuیت împotriva noastră." (versetul 12). Adesea nu ne ridicăm la standardele perfecte ale lui Dumnezeu și, prin urmare, ar trebui să ne exprimăm în rugăciune nevoia de compasiunea și mila Sa, căutând iertarea prin meritul Mântuitorului nostru și exprimându-ne dorința de a ne schimba. De asemenea, trebuie să îi cerem

Tatălui nostru Ceresc să ne ajute să dezvoltăm mila față de alții care ar putea păcătui împotriva noastră.
Matei 5:44

"Nu ne lăsa să cedăm ispitei, ci scapă-ne de cel rău."
(Matei 6:13). Ar trebui să Îl rugăm pe Dumnezeu să ne călăuzească pașii în viață, astfel încât să nu vină asupra noastră nicio încercare pe care nu am fi în stare să o suportăm, și să ne ajute să învățăm din încercările pe care le îngăduie pentru creșterea noastră. (1 Corinteni 10:13; Romani 8:28). Vedem astfel modul de rugăciune pe care ni l-a dat Isus pentru a fi pe placul lui Dumnezeu, deoarece îi exprimăm din inimă dorința noastră de a face voia Lui. Efeseni 6:6

Ioan Botezătorul

Verset cheie: "Vă spun adevărul, dintre toți cei care au trăit vreodată, nimeni nu este mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, chiar și cea mai mică persoană din Împărăția Cerurilor este mai mare decât el!"

Matei 11:11

Scriptură selectată:

Matei 11:7-15

Atât Maleahi, cât și Isaia au profețit că Dumnezeu va selecta o persoană care va "pregăti" în avans calea Domnului. (Maleahi 3:1; Isaia 40:3-5; Matei 11:10). Acest ambasador special a fost Ioan Botezătorul. Îngerul Domnului l-a informat pe tatăl lui Ioan că soția sa, înaintată în vârstă ca și el, va naște un fiu și că ar trebui să îl numească Ioan. Îngerul a anunțat despre Ioan că "el va întoarce pe mulți israeliți la Domnul Dumnezeu lor... El va pregăti poporul pentru venirea Domnului". Luca 1:5-17

Când Isus a împlinit vârsta de treizeci de ani, a venit la Ioan, care "predica că oamenii trebuie să fie
februarie 2025

botezați pentru a arăta că s-au pocăit de păcatele lor". Când Ioan l-a văzut pe Isus, a proclamat: "Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii". Apoi Isus i-a cerut lui Ioan să îl boteze. Când Isus a ieșit din apă, "Ioan a dat această mărturie: Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și rămânând peste el". Luca 3:2-23; Ioan 1:19-34

Mai târziu, când Ioan a fost băgat în închisoare, Isus a proclamat mulțimilor cuvintele versetului nostru cheie: "Între cei născuți din femei nu s-a ridicat nimeni mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, oricine este cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el." Matei 11:11

Expresia "împărăția cerurilor" se referă la faza spirituală a împărăției mesianice, care a început să se dezvolte în timpul slujbei pământești și al morții lui Cristos. Aceasta a continuat la Cincizecime, cu revărsarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu asupra persoanelor care își vor dedica viața slujirii Tatălui nostru Ceresc. (Fapte 2:1-41; Romani 12:1; Evrei 3:1). Această chemare cerească a continuat de-a lungul Veacului Evanghelic până în prezent inclusiv.

Unul dintre titlurile pe care Scripturile i le atribuie lui Isus este "Mirele". Ca grup, urmașii săi credincioși vor deveni "mireasa" Sa. (Apocalipsa 19:7; 22:17). Ioan Botezătorul a explicat: "Cel care are mireasa este mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se bucură foarte mult de glasul mirelui." (Ioan 3:29). Slujirea lui Ioan a aparținut erei evreiești anterioare, care era pe cale să se încheie. Cu toate acestea, pentru că a murit înainte ca Isus să deschidă invitația de a face parte din "Împărăția cerurilor", Ioan nu va fi considerat ca făcând parte din clasa "miresei", deși s-a bucurat să fie "prieten al mirelui".

Ioan Botezătorul, împreună cu "Avraam, Isaac, Iacov și toți profeții", vor fi răsplătiți pentru credințioșia lor prin învierea pe pământ ca ființe umane perfecte. Ei vor fi "prinți pe tot pământul", servind drept instructori și exemple pentru întreaga omenire în faza terestră a împărăției. Luca 13:28; Psalmi 45:16; Evrei 11:4-40

Când Isus a afirmat că "cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el", nu trebuie să deducem că Ioan Botezătorul și toate acele personaje neprihănite menționate în Scripturi care au trăit înainte de slujirea pământească a lui Cristos au

fost mai puțin credincioși decât biserica Evangheliei. Mai degrabă, înseamnă doar că Dumnezeu îi va învia ca ființe umane perfecte pe pământ, în timp ce a promis să învie Mireasa lui Cristos ca ființe spirituale perfecte, oferindu-le nemurirea și natura divină. 2 Petru 1:4; Romani 2:7; 6:3-5; 2 Timotei 2:11-12

Tânărul bogat

***Verset cheie: "Vă spun iarăși că este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea unui ac decât pentru cineva bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu."
Matei 19:24***

***Scriptură selectată:
Matei 19:16-30***

Un tânăr cu averi mari a venit la Isus, a îngenunchat în fața Lui și a întrebat: "Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?" (Marcu 10:17; Matei 19:20; Luca 18:18). După o scurtă discuție între ei, Isus i-a spus: "Dacă vrei să fii desăvârșit (greacă: complet), du-te, vinde-ți averile și dă-le săracilor și vei avea o comoară în ceruri" și "ia-ți crucea și urmează-Mă". Când tânărul a auzit acestea, "a plecat trist, pentru că avea averi mari". Matei 19:21-22; Marcu 10:21-22

Isus le-a spus ucenicilor Săi: "Este greu (greacă: cu dificultate). pentru cineva care este bogat să intre în Împărăția cerurilor." El a adăugat apoi cuvintele care se găsesc în versetul nostru cheie: "este mai ușor
februarie 2025

pentru o cămilă să treacă prin ochiul acului decât pentru cineva bogat să intre în Împărăția lui Dumnezeu". Ucenicii "au fost foarte uimiți și au întrebat: "Atunci cine poate fi mântuit?" Isus a răspuns: "La oameni acest lucru este cu neputință; dar la Dumnezeu toate sunt cu putință." Matei 19:23-26

Anterior, Isus a avertizat: "Nu vă strângeți comori pe pământ", ci dimpotrivă: "Ci strângeți-vă comori în cer", pentru că "unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta". (Matei 6:19-21). De asemenea, în parabola semănătorului, Isus explicase că sămânța care a căzut printre spini, care apoi au răsărit și au sufocat sămânța, îi reprezintă pe cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu, "dar grijile acestei vieți și înșelăciunea bogăției sufocă cuvântul, făcându-l nefolositor". Matei 13:22

Apostolul Pavel avertizează: "Dar oamenii care tânjesc să fie bogați cad în ispită și sunt prinși în capcană de multe dorințe nebunești și dăunătoare care îi aruncă în ruină și distrugere. Căci iubirea de bani este rădăcina a tot felul de rele. Iar unii oameni, râvnind la bani, s-au abătut de la adevărata credință

și s-au străpuns singuri de multe necazuri." 1 Timotei 6:9-10

Cu toate acestea, o persoană bogată, care își predă pe deplin inima Domnului și Îl caută cu ardoare pe Dumnezeu, poate, cu multă umilință și supunere, să răspundă chemării cerești și să dezvolte un caracter care să fie plăcut Tatălui Ceresc. Scripturile consemnează mai multe persoane care au făcut exact acest lucru. Zaheu, deși era principalul dintre publicani, "a încercat să se uite la Isus" și este descris ca fiind "bogat". (Luca 19:2-9). Iosif din Arimateea, care este descris ca fiind "un om bogat", l-a implorat pe Pilat pentru trupul mort al lui Isus și l-a pus "în propriul său mormânt nou". (Matei 27:57-60). Nicodim s-a alăturat lui Iosif și a adus o cantitate foarte mare de mirodenii pentru a unge trupul lui Isus; prin urmare, și el trebuie să fi fost bogat. Ioan 19:39-42

Cu toate acestea, cel mai mare exemplu al cuiva care a fost bogat și s-a supus pe deplin Tatălui nostru Ceresc este Isus. "Deși era bogat", cel dintâi și cel mai de seamă dintre toate creațiile lui Dumnezeu, totuși, de dragul creației sărace și gemătoare, "s-a făcut sărac" și "s-a coborât din cer". El a devenit de bunăvoie un om desăvârșit și și-a dat viața "ca

răscumpărare pentru toți, pentru a fi mărturisită la vremea potrivită". 2 Corinteni 8:9; Ioan 3:13; 6:38-51; 1 Timotei 2:5-6

Parabola oilor și a caprelor

***Versuri cheie: "Dar când Fiul Omului va veni în slava Sa, și toți îngerii cu El, atunci va ședea pe tronul Său glorios. Toate neamurile vor fi adunate în fața Lui, iar El va despărți oamenii așa cum un păstor desparte oile de capre."
Matei 25:31-32***

***Scriptură selectată:
Matei 25:31-46***

Această parabolă ilustrează când și cum va avea loc lucrarea în timpul fazei pământești a împărăției mesianice. Parabola începe: "Când Fiul omului va veni în slava Sa". "Fiul omului" este Domnul nostru Isus. (Matei 16:13; Ioan 5:26-27). Împreună cu Fiul omului, "toți sfinții îngeri" vor fi "cu El". Aceasta este mireasa desăvârșită a lui Cristos. Apocalipsa 14:1-4

Intervalul de timp al parabolei este identificat prin această afirmație: "Atunci va ședea pe tronul slavei Sale". Una dintre promisiunile date creștinilor credincioși de către Domnul înviat este: "Celui ce va birui îi voi da să stea cu Mine pe scaunul Meu de februarie 2025

domnie, după cum și Eu am biruit și sunt așezat cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie." (Apocalipsa 3:21). Două afirmații importante sunt date în acest verset. În primul rând, răsplata promisă tuturor biruitoarelor credincioși din actualul Veac Evanghelic va fi privilegiul de a lucra împreună cu el ca "regi și preoți", de a domni cu el în scopul de a instrui și de a ridica omenirea în timpul împărăției. (Apocalipsa 1:5-6; 20:4-6). În al doilea rând, atunci când acest mesaj i-a fost transmis lui Ioan, Isus era "așezat" pe tronul Tatălui Său, dar nu era încă pe propriul său tron.

Prin urmare, parabola indică un moment viitor, când Cristos va "ședea pe tronul slavei Sale". Acest lucru se va întâmpla atunci când "toți sfinții îngeri" vor fi cu Cristos - adică atunci când întreaga mireasă a lui Cristos va fi completă. Cu o ocazie anterioară, Isus le-a spus ucenicilor săi cu privire la acest moment: "Eu vă rânduiesc o împărăție, așa cum Tatăl Meu Mi-a rânduit Mie; ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea și să ședeți pe tronuri." Luca 22:29-30

În parabolă, cuvântul "slavă" este tradus dintr-un cuvânt grecesc care înseamnă "slavă, ca foarte aparentă". Apostolul Pavel oferă o dovadă

suplimentară că atunci când Cristos va fi în slavă "foarte aparentă", va fi împreună cu toți urmașii Domnului care au fost credincioși până la moarte. El scrie: "Când Cristos, care este viața noastră, se va arăta (greacă: va fi făcut aparent), atunci și voi vă veți arăta împreună cu El în slavă." (Coloseni 3:4). Cuvântul "slavă" din acest provine din același cuvânt grecesc tradus prin "glorie" în Matei 25:31.

În timpul domniei lui Cristos, "înaintea Lui se vor aduna toate națiunile". Toți vor fi conștienți de autoritatea sa. Apoi, la sfârșitul împărăției, continuă parabola, "le va despărți... așa cum un păstor își desparte oile de capre". (Matei 25:32). Această separare reprezintă un test și o evaluare finală a fiecărui individ "după faptele lor" pe care le vor fi demonstrat în timpul perioadei de judecată din împărăție. Fapte 17:31

Persoanele din clasa oilor vor moșteni împărăția pentru că au dezvoltat și au manifestat în mod voluntar caracterul lui Dumnezeu de iubire, ajutându-i și încurajându-i pe alții în acea perioadă. Indivizii din clasa celor asemenea caprelor nu vor demonstra niciuna dintre aceste calități în timpul împărăției și se vor bucura de binecuvântările acesteia doar pentru

ei înșși. Lor nu li se va permite să trăiască veșnic.
Apocalipsa 20:12-15